

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

30. De Ignatio Patriarcha Constantinopolitano, qui cum Bardam Cæsarem filij sui coniugem foediſſimo incestu pollutentem vehementer argueret. à solio deiectus, crudeliſſimeque tractatus, tandem honorificè ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

finiuntur: Bardas vero membratim in frustra conciditur, genitalibus, (quibus per flagitium abusus erat) hasta suffixis, & spectaculi causa publicè exhibitum.

CAP. XXX.

Bardas, Michaeli III. Imperatoris auunculus, cum animo eius occupato, ei tandem persuaderet, vt Theodoram matrem imperatricem ex aula eijceret, & se Cæsarem crearet: atq; hoc modo miserū illū solum desertumq; nactus, quique (ceu vulgò dici consuevit) hominum furiosorum more sinistra dextram manum absciderat, vel potius planè iam manus spoliatum, aut, secundum Aesopicam illam fabulam, oui dementi consimilem factū, de lupi consilio pulsus canibus, imperium ab imperatore ad se transferebat. A quibus ille malitiosis artibus in flagitium ingens prouoluebat, quale nec Scythia quispiam, nec Persia, nec Dalmata designaret. Nam cum filij cōiuge (pròhædam lasciu iam) non aliter cōsuecebat, atq; si thori legitimi consors esset. Hoc terribile facinus vbi magnus Ignarius ille contempit, qui eo tempore nouam Romam gubernabat (erat enim omnium in ore piaculum iudicium, passimq; per compita & ardes iactabatur) Bardam Cæsarem verbis castigabat metum incutientibus, adiectis sequentura vitæ suppliciorum minis, tettebat hominem, in viam reuocabat, reprehendebat, admonebat, omnem mā-

364 COLLATION SACRA
chinam adhibeat, vt malum illud excidens
Sed enim verum erat omnino verbum illud
Solomonis, qui vetat improbos taxari & re-
prehendi. Nam reprehensiones sunt homini-
bus impiis flagrorum instar, & corda peccatorum
veluti sagittæ feriunt: Nimirum obiurgationi-
bus hisce Bardas Cæsar exacerbatus, non mo-
dò nihili fecit eas exhortationes: verum etiam
conceptam aduersus monentē iracundiam
indignationem alebat, non aliter agens, ac si
si saniosos aliquo curare volente, illi non ra-
tum aufugiant, sed etiam erga benefacientes
excandescant. Quum igitur aliquando Bardas
accederet ad mysteria, nec diuinum illud mys-
terium à patriarcha consequeretur: (non enim vi-
guenta fragrantia vasi putido committuntur
inflammatus iracundia leonis in morem
igit, ceu violenta pardalis in hominem iulius
insilit, lacerat, à clauo summovet. Eius in loco
Photiū substituit. Proh, qualem pro qualis
ro: Ex eo tempore miseriarum æstus Ignatium
iactabat, & demergere virum conabatur. Cæ-
sar auras adstabat, tanquam grauius spirantem
quilo, vel sæuus ille tempestateq; sciens lab-
solanus, quo stante, procellæ graues concu-
bantur. Quis ea mala satis exponere possit, qui-
bus Ignatium Photius & Bardas excruciebantur.
Nimirum vt propriæ manus subscriptione
staretur, amictum se sacrum sponte sua depo-
nere, dentes hominū radicibus excutunt, &

as contundunt, maxillas frangunt, ceu piaculis
 flagitijs gaudentem, latronum ducem,
 maleficum, nudum, & vinctum (ô Sol, ô ter-
 rum frigidum sepulcrum marmoreum, foetens,
 pollutum stercore, quo abominabile cadaver
 Imperatoris Copronymi continebatur, exten-
 sum toto corpore deponunt. Sed hæc audens
 quidvis manus perpetuò Deum latere non po-
 tuit. Quippè malorum machinator poenas luit
 & auctor arumnarum Ignatij, Scyphum ira-
 cundiae diuinæ hausit. Bardas enim foueam
 cædis imperatoris fodiens, ipsemet in illam iu-
 sto iudicio præceps corruit: sceleratus autem
 Phorius ille, folio Patriarchico deturbatus
 est. Sic nihil omninò diuinos oculos fugit, sic
 Deus superbis mercedem suam tribuit, quem-
 admodum elegantissima Dauidis lyra canit.
 Porro Bardas, vt Glycas scribit, miserè vitâ in-
 teris suam clausit. Etenim cum moriturus es-
 set, prodigia quædam & ostenta perniciem ho-
 minis portenderunt: nimirum ortus cometa-
 rum, & inuitata somniorum visa. Nâ per quietem
 Bardas ire sibi magnâ ad Ecclesiam vide-
 batur, vbi principem Apostolorum Petrum in
 solio patriarchæ sedentem cereret, ad cuius
 pedes sanctissimus ille patriarcha Ignatius
 prouolurus iaceret, ac vindictâ eorû postularet
 facinorum, quæ à Casare designata in se fuis-
 sent. Mox alicui gladium porrigi, quo Bardas
 membratim disseccaretur. Neq; multum tem-

466 COLLATION. SACRAR.
poris intercessit, quum Michaelus Bardas po-
tentiam reueritus, hominem morte multu-
rum e medio tollere cogitat. Itaq; Bardas ho-
mines gladijs instructos contra se pergentes
tuitus, ad imperatoris se pedes abiicit. Verum
per eosdem inde abreptus, membratim in-
sta conciditur: genitalibus hastæ suffixis, &
publicè populo spectaculi causa exhibitus.
*Michael Glycas parte 4. Annalium. De vitæ & mor-
tali excommunicatoinis, & quomodo Gre-
gorius Magnus mortuum absoluit.*

CAP. XXXI.

Quidam, solitariæ vitæ sectator, à Grego-
rio Papa excommunicatus, ut qui contra
voluntatem præsidis & præscriptas monachorum
reges à Gregorio, nonnihil deliquisset, quor-
undam diebus interiectis vitam cum morte com-
mutavit. Ea renunciata, magnopere Grego-
rius indoluit, fratrem illum e vita subdito-
grasse, sacris adhuc vinculis constrictum, in-
scriptam in charta precepcionem, qua morte
cum hisce verbis tradidit: Abi ad sepulchrum
fratris illius, & precepcionem hanc perlegi.
Quod ubi factum fuisset, monasterij præses
quietatem fratrem hunc conspicit. Mox eum
compellans: Tua causa mortui sumus o frat-
er, quod vinculis sacris ligatus obieris. Quo-
modo dic, obsecro, nobis, quoniam in statu
& conditione sis. Tum ille respondens: Res-
pondens.